

[Harald Nielsen.]

Denne bestemmelse stod tidligere i § 5, men det forekommer os mere rimeligt, at den indleder § 4.

Det hedder dernæst i lovforslagets § 4, at radiatorådet består af følgende medlemmer:

8 valgt af de licensbetalende lyttere ved direkte valg efter forholdstalsvalgmanen i overensstemmelse med de i lov nr. 000 fastsatte regler. Efter den bestående lov har lytterne kun 6 repræsentanter i rådet.

Det hedder videre i forslaget, at der skal være en repræsentation for folketinget, sammensat således, at hvert af de i folketingets finansudvalg repræsenterede partier vælger et medlem. Dette svarer ganske til den bestående lovs bestemmelser.

Endvidere skal der være et medlem udpeget af den danske presses telegramudvalg og et medlem udpeget af de anerkendte faglige journalistorganisationer. Disse to bestemmelser er også enslydende med den bestående lov, dog med den forskel, at det i den hedder, at disse repræsentanter udpeges af ministeren, men indstilles af de nævnte organisationer. Vi har fundet, at man lige så godt kunne lade dem foretage udpegningen direkte.

Endelig kommer der et medlem udnævnt af undervisningsministeren. Efter den bestående lov udpeger ministeren to, men det er skåret ned til een for at give plads for den udvidede lytterrepræsentation.

Den radioteknisk sagkyndige, som efter den bestående lov udnævnes til medlem af radiatorådet efter indstilling af ministeren for offentlige arbejder, er ligeledes faldet bort som stemmeberettiget medlem, idet vi mener, at han lige så godt kan indrangeres blandt de særlig sagkyndige, som rådet kan supplere sig med. For adgangen hertil bibeholdes naturligvis, idet det selvsagt både i rådet og programudvalget må være sådan, at der til hjælp for arbejder kan tilforordnes teknisk sagkyndige eller anden sagkyndig bistand. Kirken, universitetet o. s. v. har jo i øjeblikket sådanne rådgivende repræsentanter, konsulenter, og hvad de kaldes, og sådan bør det naturligvis stadig være.

Så hedder det videre i § 4, at rådet konstituerer sig selv med formand, næstformand o. s. v., og så den nye bestemmelse, at formanden skal vælges blandt de lyttervalgte

medlemmer. Samtlige valg og udnævnelser gælder som hidtil for et tidsrum af 4 år, og så føjes der til, hvad jeg allerede har berørt, at til rådet og til de af det nedsatte udvalg kan som sagkyndige, ikke stemmeberettigede medlemmer knyttes fornøden teknisk og anden sagkyndig assistance, herunder konsulenter.

Rådets møder ledes af formanden, og her kommer så den nye bestemmelse: afgørelser i rådet træffes med almindelig stemmeflerhed; i tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Dette er indsat for det tilfælde, at folketingsrepræsentationen skulle blive større end de 4 mand, som der for øjeblikket i henhold til stillingen i finansudvalget er plads for.

Endvidere foreslås følgende bestemmelse:

„Meddelelse om de i radiatorådet og de af dette nedsatte programudvalg truffne afgørelser og stedfundne afstemninger skal efter hvert møde tilstilles offentligheden. Offentliggørelse kan dog undlades i det omfang, rådets medlemmer under hensyn til sagens karakter er enige herom.“

Derefter fortsætter § 4 med de samme bestemmelser som hidtil vedrørende lønninger og honorarer.

I § 5 foreslås stk. 1 strøget, hvilket er en følge af, at den deri indeholdte bestemmelse er flyttet til § 4. § 5, stk. 6, formuleres efter forslaget således:

„Rådet udfærdiger selv sin forretningsorden, der forelægges undervisningsministeren til godkendelse.“

Efter den bestående lov er det undervisningsministeren, der udfærdiger forretningsordenen; men vi finder det mere rimeligt, at rådet selv besørger dette arbejde, dog således at forretningsordenen skal forelægges undervisningsministeren til godkendelse.

Jeg er forberedt på, at man vil gøre den indvending mod det her fremsatte forslag, at det er en fejl, at det ikke er ledsaget af en færdigudarbejdet valgordning vedrørende lyttervalget. Når vi ikke har udarbejdet en sådan, er det for det første, fordi vi ikke på forhånd vil binde os til en ganske bestemt valgordning, idet vi er klar over, at en valgordning kan gennemføres på flere forskellige måder, og for det andet, fordi det er vanskeligt i detaljer at udarbejde en valglov, når man ikke har administrationens tekniske sagskundskab til rådighed, således